

[Levinsen.]

ken for Roerne, men der kan ikke efter Loven gøres Retskrav gældende overfor den nye Ejer, som har faaet Værdierne, og den gamle Ejer har som Regel intet at kunne betale med. I alt Fald i Landbruget gælder det, at Arbejde, som udføres paa Ejendommene, enten ved Kreaturpasning, Markarbejde eller Grundforbedring, betyder en væsentlig Værdi for Panthaverne. Det kan vel siges, at det er Arbejdet, der opretholder Pantets Værdi. Derfor vilde det være rimeligt, at Arbejdslønnen i Landbruget i alt Fald blev sikret mod selve Panthaverne. Rent praktisk kunde det ske ved, at tilgodehavende Arbejds løn blev en Fordring paa Ejendommen, som den til enhver Tid værende Ejer var pligtig at udrede, ligesom han skal udrede Ejendommens Skatter. Ved en Ændring af Konkursloven i denne Retning vilde Arbejds lønnen paa retfærdig Vis være sikret. Jeg henstiller derfor disse Tanker til den højtærede Justitsministers Overvejelse, saa at der forhaabentlig senere kunde fremkomme et Lovforslag om en saadan Ændring af Konkursloven, hvorved fortjent Arbejds løn virkelig blev det, man gennem mange Aar har antaget den for, og som Konkursloven ogsaa tilsigter at gøre den til, nemlig en virkelig privilegeret Fordring. Det er den ikke, saaledes som Forholdene er i Øjeblikket.

Med disse Bemærkninger vil jeg gerne takke den højtærede Justitsminister for det fremsatte Lovforslag og anbefale det til velvillig Behandling og hurtig Gennemførelse. Dets Gennemførelse vil beskytte mange Menneskers fortjente Arbejds løn.

Christensen (Høng): Som det allerede er anført af den ærede foregaaende Taler (Levinsen), gaar Lovforslaget ud paa at give Medhjælperne en bedre Stilling i de Tilfælde, hvor der hos Husbonden foretages Udlæg eller Tvangsauktion, eller hvor hans Bo behandles som Gældsfragaasbo eller Konkursbo. Som Loven nu er, har Medhjælperen, saaledes som ogsaa fremhævet af det ærede Medlem, vel en privilegeret Stilling i de ovennævnte Tilfælde, idet hans Krav gaar forud for almindelige Gædskrav, men Kravet maa vige for alle pantsikrede Krav i fast Ejendom. Hvis dette Lovforslag vedtages, vil Medhjælperens Retsstilling

blive forbedret derved, at hans Krav kommer til at gaa forud for alle villiesbestemte Panterrettigheder i Husbondens Ejendom og kun skal staa tilbage for de lovbestemte Panterrettigheder, som findes paa enhver Ejendom i Form af Stats eller Kommunes Krav paa Skat. I disse særligt for Landbruget saa vanskelige Tider kan det ikke nægtes, at Medhjælperens Krav i Tilfælde af Tvangsauktion af Husbondens Ejendom ofte udsættes for Fare og i mange Tilfælde gaar tabt, hvad der saa meget mere maa beklages, som det gaar ud over Folk, som daarligt kan taale Tabet. Forholdet er jo det, at naar Ejendommen ikke hæfter for Medhjælperens Tilgodehavende, vil han, i de Tilfælde, hvor Ejendommen er solgt for Husbonden ved Tvangsauktion, kun have saare ringe Mulighed for at inddrive Gælden hos Husbonden, da denne saa godt som altid gaar yderst forarmet fra Ejendommens Tvangssalg. Det maa vel ogsaa erkendes, at Medhjælperens Arbejde i den kritiske Tid, som gaar forud for en Ejendoms Tvangssalg, har i nogen Grad i alt Fald bidraget til, at Ejendommen er kommet i bedre Drift, end den vilde have været i, hvis Husbonden ikke havde haft Medhjælperens Arbejde, og det maa vel ogsaa i saa Henseende føles dobbelt urimeligt, naar Medhjælperen da udsættes for at tabe Lønnen for sit Arbejde. Hvis dette Lovforslag vedtages, vil alle de Medhjælperere, som falder ind under Medhjælperloven, blive fuldt ud sikrede i ethvert Tilfælde. Mit Parti ønsker at give Medhjælperne den videst mulige Gaaranti for Lønnen for deres Arbejde uden at gaa andre berettigede Interesser for nær, og vi vil ogsaa gerne arbejde med paa at faa et godt Resultat ud af Lovforslaget. Noget kan der naturligvis ogsaa indvendes imod det. Det kan selvfølgelig ikke nægtes i hvert Fald teoretisk, at ogsaa dette Lovforslag indeholder et Angreb paa Realkredit, men i Forhold til de Angreb, der er gjort paa Realkredit, ved de vedtagne Love om Udsættelse af Tvangsauktion, Henstandsloven, og nu sidst Indfrysningsloven, og — man kan maaske ogsaa sige — Grundforbedringsloven, hvis Lovforslaget om Grundforbedring gennemføres, vil jeg dog anse det Angreb, som der her er Tale om, for mindre væsentligt. Dertil kommer, hvad jeg før har